

kunde jo tænke sig, at hvis der vælges 2, vilde der komme lige mange Repræsentanter for Flertallet og Mindretallet, og den højtærede Minister vil sikkert indrømme, at det vilde være urigtigt, at Mindretallene kom ind med lige saa mange som Flertallet. Det kan ske ved 2, men fornuftigvis ikke ved 3 Valgmænd. Jeg maa derfor fastholde min Betragtning, at 3 er bedre end 2, for at faa et virkeligt Udtryk for de i de kommunale Raad herskende Anskuelser.

Jeg skal ikke blande mig i den Diskussion, der har været ført om de Ændringer, der, som det er blevet sagt, ere blevne hængte paa Lovforslaget. Jeg tror ikke, at der ligger noget berettiget i, at de skulde kunne forhale Lovforslagets Gennemførelse. Thi vi ere jo klare over, at det andet Ting, som det har vist i saa mange Tilfælde, er i Stand til at fjerne det, som det ikke synes om. Jeg vil ikke haabe, det gør det. Og det er slet ikke sikkert, at det andet Ting ser saaledes paa det. Det kan godt være, at det gaar ind paa det ærede Medlem for Løvel (A. Niensens) Betragtninger, at Forslaget med disse Ændringer er mere konservativt, end Regeringens oprindelige Forslag. Men saa gør det jo ikke noget, saa fremmer det jo blot Forslaget. Og skulde de i det andet Ting se anderledes paa det, saa vide vi jo, at de magelig ere i Stand til at forandre det, saa det kommer ned til os i den Skikkelse, de ønske det. Det er jo ogsaa rigtigt, hvad det ærede Medlem for Løvel sagde, at det ikke er noget Ultimatum, og det er ogsaa rigtigt, at vi Socialdemokrater have sagt, at vi ville hellere stemme for Regeringens Forslag end for intet, og det staa vi ved. Men at det skulde kunne forhale hele Sagen, at vi vedtage disse Ændringer, maa jeg protestere imod, og jeg vil ikke haabe, at det maa blive brugt til at forhale Sagen.

Anders Nielsen: Ja, det ærede Medlem fra Assens maa undskylde, at jeg paa ny har bedt om Ordet for en kort Bemærkning, det vil sige: benytter min Ret ifølge Forretningsordenen. Det ærede Medlem sagde, at han havde Lov til at tage hvilken fri Stilling det behager ham over for Forslagene; meget vel, men naar det ærede Medlem vil insinuere, at vore Forslag ikke ere alvorlig mente, at de ere Paradenumre, Forsøg paa at sætte Socialdemokraterne til Vægs, saa vil jeg sige, at der gaar det ærede Medlem uden for Stregen af det, som han er beføjet til at udtale. Det ærede Medlem kan stemme for eller imod vore Ændringsforslag, som

han vil, det er noget, som han kun staa sine Vælgere til Regnskab for og ikke andre her i Tinget; men hvad han staa os til Regnskab for, er hans uberettigede Insinuationer om, at vore Forslag ikke ere alvorlig mente.

Svend Høgsbro: Da det Spørgsmaal er blevet draget frem allerede nu, hvorledes man skulde tænke sig at ville stille sig til Lovforslaget, naar det en Gang foreligger til endelig Afgørelse med eller uden de Ændringsforslag, der her er Tale om, vil jeg sige, at det vil jeg for mit Vedkommende forbeholde mig at afgøre, naar den Tid kommer. Men jeg vil dog allerede nu gøre opmærksom paa, at Stillingen for de to Ændringsforslag, som det her drejer sig om, Nr. 2 og Nr. 4, i Forhold til det oprindelige Regeringsforslag er væsentlig forskellig. Man kan unægtelig sige, at Ændringsforslaget under Nr. 2 om Tyendes Valgret er et nyt Princip, der lægges ind i Forslaget, ikke blot i Forhold til Regeringsforslaget, men ogsaa i Forhold til, hvad der tidligere fra dette Tings Side har været vedtaget. Ærede Medlemmer maa endelig ikke tro, at jeg siger dette, fordi jeg i mindste Maade vil tage Afstand fra dette Forslag, det har min fulde Sympati. Hvad derimod angaar Ændringsforslaget under Nr. 4 om Hustruernes Valgret, maa det ikke glemmes, at der her er Tale om at rette, hvad jeg vel næsten tør kalde en Fejl eller i alt Fald en Inkurie ved det foreliggende Regeringsforslag. Den højtærede Minister har selv betonet, at det var Meningen med Regeringsforslaget at give Kvinderne Valgret og Valgbarhed i det Omfang, hvori dette hidtil i dette Ting havde været vedtaget. Det var Meningen. Men denne Mening er unægtelig ikke bleven tilstrækkelig klart udtrykt i Lovforslaget eller rettere vil ikke naas af Lovforslaget, fordi vi i Mellemtiden have faaet Skattelovene. Den højtærede Minister sagde i Dag, hvis jeg ikke hørte fejl, at allerede Regeringsforslaget vilde give alle, ogsaa de gifte Kvinder, Valgret og Valgbarhed, naar de *selv havde Raadighed over deres Indtægt*. Det havde man villet før, og det vilde man endnu. Men dette er en Misforstaaelse, thi det er netop det, man ikke vil naa ved Regeringsforslaget, som det foreligger, efter at Skattelovene ere komne. Der er ikke Tvivl om, at Hustruen efter den gældende Lovgivning har selvstændig Raadighed ikke blot over, hvad der ifølge Ægtepagt er hendes Særeje, men ogsaa over, hvad hun selv er-